

ת"פ 9253/03/12 - מדינת ישראל נגד בילאל מהאני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

04 נובמבר 2014

ת"פ 9253-03-12 מדינת ישראל נ'

מהאני

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בילאל מהאני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רעות בן משה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אדוה ויצמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי העובדות בהן הוא הודה, בתאריך 14.12.10, סמוך לשעה 3:44, הבחין שוטר בנאשם בעת שהניף חפץ ארוך וקרא לעברו "עצור משטרה". בתגובה החל הנאשם במנוסה מהמקום כשהשוטר דולק אחריו. התברר כי החפץ הארוך בו אחז הנאשם היה חרב ולפיכך, כאמור, יוחסה לו גם עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

על נסיבות החזקת החרב באותה עת הרחיבה ב"כ הנאשם וסיפרה כי באותו לילה בעת שחברים שהו בביתו של הנאשם, הוא שתה לשכרה ויצא מביתו לרחוב, לרקוד כשהחרב מונפת בידו. כששמע את קריאת השוטרים לעצור, נבהל ונס חזרה לביתו, שם נעצר.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם הענישה נע בין תקופת מאסר קצרה עד 8 חודשי מאסר בפועל,

עמוד 1

בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו.

ב"כ הנאשם סבורה כי בנסיבות המקרה מתחם העונש הראוי נע בין מאסר על תנאי למס' חודשי מאסר קצרים בעבודות שירות.

מדובר בנאשם יליד 1985, נעדר הרשעות קודמות. מאז ביצוע העבירה חלפו כ-4 שנים במהלכן נישא, עבר להתגורר בנצרת, עובד לפרנסתו מידי יום בתל אביב משעות הבוקר המוקדמות עד שעות אחר הצהריים המאוחרות, ניתק קשר עם חבריו באותה תקופה ומקיים אורח חיים נורמטיבי. כך גם עולה מתסקיר המבחן.

שירות המבחן מעריך כי רמת הסיכון להישנות עבירה דומה הינה נמוכה ברמת חומרה נמוכה וכי ההליך המשפטי המתנהל כנגדו, יש בו להוות גורם הרתעה עבורו.

לאור האמור, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם הענישה כפי שהוצע על ידה וב"כ הנאשם גם ביקשה לגזור את דינו ברף הנמוך של מתחם הענישה, כפי שהוצע על ידה.

על פי תיקון 113 לחוק העונשין, מתחם הענישה ההולם נקבע על פי הערכים המוגנים שנפגעו, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה.

לגבי הערכים המוגנים, לא יכולה להיות מחלוקת בצורך לשרש את תופעת הסכינאות וכי נפגע גם הערך של פעילותה התקינה של המשטרה.

מוכרת גם מדיניות הענישה, לפיה בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה, ראוי ככלל להטיל מאסר בפועל, ולו לתקופה קצרה.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה, דומני שאלו סוטים במידה ניכרת מאותם מקרים שעמדו בפני הערכאות שקבעו את הענישה ההולמת בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה. נסיבות כפי שהובאו לפניי אינן מצביעות על כוונה פלילית, לבצע עבירה נוספת או על החזקת הסכין למטרת הגנה עצמית שאף היא אסורה.

נסיבות אלה מורידות לטעמי את רף הענישה ההולם מזה שנקבע במקרים הרגילים בפסיקה וכי בנסיבות אלה יש לקבוע שמתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למס' חודשי מאסר בפועל.

נוכח עברו הנקי של הנאשם, חלוף הזמן ואורח החיים הנורמטיבי שהוא מנהל, מצאתי כי יש לקבוע את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה שהוצע על ידי באת כוחו.

בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מעבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

2. הנאשם ישלם קנס בסך 1800 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים בסך 300 ₪ כ"א, החל בתאריך 15.12.14 ובכל 15 בחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תביא לפרעון מיידי של הקנס כולו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

החרב תושמד.

ניתנה והודעה היום י"א חשוון תשע"ה, 04/11/2014 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור, שופטת

אליה